

Standpunkt, komme til at staa langt stærkere i Befolkningen. Hvad Højre angaar, da er det jo ganske vist saaledes, at Højre ingen Repræsentanter har paa Lolland-Falster. Det gaar jo i Regelen saadan, at naar en Kandidat først er bleven valgt som Højremand derovre, skynder han sig med hurtigst muligt at erklære, at han ikke mere er Højremand. Men ikke desto mindre haaber jeg, at Højregruppen, som har taget Stilling for dette Forslag, vil være standhaftig og fremdeles støtte det.

Det forekommer i alt Fald mig, at dette er et rent Retfærdighedskrav, her er Tale om. Hvis det var saaledes, at herefter gjaldt det Princip, at man kun gav $\frac{2}{5}$ til private Jernbaner, saa var der ikke noget at sige hertil; men det er jo slet ikke Tilfældet. Saaledes som det er oplyst af tidligere ærede Talere, har man til en stor Mængde private Jernbaner foreslaaet at give Halvdelen, og der findes aldeles ingen fornuftig Grund til ikke ogsaa her at give Halvdelen. Der findes derimod en Grund til, at man bør gøre det, nemlig den, at hvis man ikke gør det, bliver der intet som helst af denne Jernbane. Det er nemlig saaledes, at de Tilskud, som ere tegnede — det havde jeg allerede Lejlighed til at fremhæve under Sagens 2den Behandling —, ere tegnede under den Forudsætning, at Staten giver Halvdelen, og det er kun med den allerstørste Møje og Besvær, at det er lykkedes at skaffe disse Tilskud. For det er jo fuldkommen rigtigt, som fremhævet af den foregaaende Taler, at disse Jernbaner jo gaa gennem Egne, som slet ikke ere særlig vel befolkede; det er Egne, som for en stor Del besiddes af store Godsejere, Egne med store Skovstrækninger osv., saa det vil efter min Mening være ganske umuligt for de paagældende Egne at tilvejebringe ny Tilskud, efter at de nu med stor Møje og med megen Offervillighed have tilvejebragt de Bidrag, de have tegnet. Vi høre jo saa megen Tale om de fede Jorder ovre paa Lolland-Falster, det høre vi hver eneste Gang, der er Tale om noget til Lolland-Falster; Lolland-Falster er jo i det hele taget Stifbarn her paa Rigsdagen; de have kun faa Repræsentanter, og de, de have, ere ikke saa vel sete indenfor det store Regeringsparti, saa Regeringspartiet gør sig jo ikke saa stor Umage for netop at støtte de lolland-falsterske Krav. Men selv om det er Tilfældet, synes jeg dog, at der ingen Regel skulde være uden Undtagelse, og man kunde da gøre denne Undtagelse her i

dette Tilfælde, hvor dog saa mange udmærkede Repræsentanter for Lolland-Falster, og særlig Medlemmer af Regeringspartiet, som bo derovre og kende Forholdene, have staaet og ofret varme Ord paa Anbefaling af denne Sag.

Det forekommer mig ogsaa højst beklageligt, at den højtærede Trafikminister ikke vil støtte denne Sag, for det røber, at der maa være en stærk Uenighed indenfor Ministeriet, en Uenighed, der maaske er saa stærk, at man ikke ved, om den ikke fører til en Ministerkrise, og det synes jeg dog ikke, den højtærede Trafikminister skulde udsætte sig for. Som bekendt er den højtærede Udenrigsminister jo en meget varm Tilhænger af denne Jernbane og af, at der skal gives Halvdelen i Statstilskud dertil. Jeg forstaaer ikke, at den højtærede Trafikminister vil være saa haardhjertet overfor sin Kollega. Han ved jo ikke, hvorledes Udenrigsministeren vil tage denne Sag, hvis Trafikministeren bliver ved at være saa stærkt derimod. Derfor vil jeg ogsaa anbefale den højtærede Trafikminister at gaa med til Halvdelen i Statstilskud. For Statskassen er det kun en ringe Sum, det drejer sig om — det er saadant noget som 200,000 Kr. —, men for Befolkningen betyder disse 200,000 Kr. overordentlig meget. Selvfølgelig er 200,000 Kr. ogsaa en Sum for Statskassen. Men her, hvor det drejer sig om ganske overordentlig mange Millioner, hvor der behandles, saa mange og store Baneanlæg, forekommer det mig, at man ikke bør være saa smaalig. Jeg kan forstaa, hvis man siger om et Jernbaneanlæg, at det er unødvendigt, det vil man ikke have, det vil man ikke støtte. Men naar man finder, at et Jernbaneanlæg er nødvendigt, at der kan være nogen Brug for det, saa forekommer det mig ogsaa rimeligt, at Statskassen ikke viser sig smaalig.

Man kan ikke komme bort fra, at naar man, som det blev fremhævet særdeles godt af det ærede Medlem for Stubbekøbing (Kr. Jensen), mange andre Steder i Landet, hvor Egnene ere bedre, tættere befolkede, og hvor Befolkningen maaske er meget mere velhavende, giver Halvdelen i Statstilskud, saa er der ikke Grund til ikke ogsaa at gøre det her. Det er min fulde Overbevisning, at hvis man ikke giver Halvdelen, saa kommer denne Jernbane slet ikke i Gang. Det drejer sig dog her om dels at ophjælpe forskellige Egne og dels at skaffe to Byer Jernbaner, og det er jo saaledes, at der snart ikke er et eneste Sted i Danmark,